

Multilistamaðurin Jan Nystrom:

EG ERI BARA EITT MENNISKJA SUM EKSISTERAR

List er eitt óstýrilt ting, sum tú ikki kanst hava tamarhald á. Tað heldur 34 ára gamli listamaðurin, sum seinastu árin rættiliga hevur gjørt vart við navnið hjá sær. Hann er virkin sum teknari, listamálari, filmsframleiðari og beint nú eisini á eletroniska tónleikapallinum. Og listini skalt tú ikki hava tamarhald á, heldur hann. Vit hava hitt Jan Nystrom til eitt prát um makabrar tekningar, framhaldandi menning og fantastiska lívið.

RAGNHILD ELLINGSGAARD

Hann hevur úr at gera fyri tíðina. Tá eg ringi og spyrji hann, um hann er við upp á at gera eina samrøðu til blaðið, drálar hann tí eisini eina lítla løtu, áðrenn hann svarar. Hann situr við seinastu fyrireikingunum til eina framførslu, sum hann skal hava á G!Festivalinum. Tí hóast eg til júst hesa samrøðuna kundi hugsað mær at tosað við Jan um tekningarnar hjá honum, so slepst ikkiuttan um, at hann er ein viðfevndur listamaður. Hann tekna, málur, ger styttri teknaðar filmar og so er hann eisini tónleikari um ein háls. Í dag er tað kanska mest elektroniskan tónleik, sum vit seta hann í samband við. Men sum við næstan øllum í hansara lívi, so er hann eisini rættiliga fjølbroyttur á hesum økinum. Fyrr var tað heavy metal, sum hann spældi og hann vil ikki útiloka, at hetta aftur kann broytast til okkurt heilt annað.

- Hvør veit? Kanska eg ein dag fari at spæla kontry, sigur hann við einum skeivum smíli, tá vit hittast seinni í vikuni. Fyri hann er tað týðningarmikið, at einki her í lívinum er varandi. Og tí vil

hann heldur ikki seta seg fastan á nakað, men heldur lata upp fyri menningini, sum alla tíðina er rundan um hann. Og ikki minst innan í honum sjálvum.

Vit prátta eina løtu saman í telefonini og gerast samd um at hittast seint eitt kvøldið, tá hann

er komin eitt sindur longri við fyrireikingunum til framførsluna, sum verður hetta vikuskiftið.

Listin skal flyta teg

Tað er myrkt uttanfyri, tá Jan kemur við bussinum. Hann ballar sær eina sigarett úti í túninum,

meðan eg seti kaffi útá. Stilur og eitt sindur varin, meðan eg spyrji hann um dagin. Men soleiðis er Jan. Kanska ikki beinleiðis varin, men kanska heldur eitt sindur innfjarur. Hann hugsar seg um, áðrenn hann svarar og kann til tíðir tykjast eitt sindur góðtrúgvín. Men

tað er villeiðandi at hugsa soleiðis um Jan. Tí hóast hann til einhvørja tíð tykist at trúgva á tað góða í lívinum, so er hann samstundis djúpugsin og grundandi í øllum lívsins viðurskiftum. Tað er kanska eisini akkurát hendan tvørsøgnin millum barnsliga lyndi og melankolska unga mannin, sum ger listamannin so dragandi.

Vit fara inn og seta okkum við borðið. Og aftaná at hava tosað eitt sindur aftur og fram um gerandis evni sum kallar døgurðarestir, eitt nýtt hársnið og hvørt av sínum, so seta vit hol á tað, sum samrøðan í kvøld skal snúgva seg um. Nevniliga list. Tí hvat er list? Ber til at skilmarka eitt so breitt hugtak? Jan fær sær ein munn av kaffikoppinum og hyggur út í myrku kvirruna.

- Fyri meg er list eitt óstýrilt ting, sum ikki kann kontrollerast og sum onkursvegna altíð eigur at flyta okkurt inni í tær sjálvum. Tað haldi eg, at list ger, sigur Jan stillfjórur og leggur afturat, at øll list byrjar við einum tanka, sum síðani leiðir víðari til íblástur av onkrum slag. Tað vil við øðrum orðum siga, at sjálvur tankin er íblásturin. Jan tosar seg heitan og

